

HALAS ÉS VIDÉKE.

Társadalmi és közművelődési közlöny. Megjelen minden szombaton.

<p>Szerkesztői iroda és kiadóhivatal: K.-K.-Halason, I. tized, fő-utca 18 sz. a. Ide intézendő minden küldemény. Kéziratok vissza nem adtnak.</p>	<p>Előfizetési díj helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre. 4 frt. Negyed évre 1 frt. Fél évre. 2 „ Egy száma 10 kr.</p>	<p>Előfizethető a lapra: a szerkesztői s kiadóhivatalban, I. tized fő-utca 18. sz. a., valamint özvegy Nyáry F.-né úrnő könyvkereskedésében. Egyes példányok 10 kr-ért ugyanott kaphatók.</p>	<p>Hirdetmények és nyilttéri közlemények jutányosan számítottak. Hivatalos, úgymint: városi, bírósági 3 frt, egyházi, egyleti, társulati hirdetmény minden egyes beiktatása 2 forint. Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.</p>
--	--	--	---

Keletre magyar!

Keletre magyar!
Ami ellen századok előtt a nyugat erős védbástyájaként küzdöttünk, most századok multával a békés civilizációnak magasabb érdekeiért kell nemes missiók teljesítésében fáradoznunk.

Iparunk és kereskedelmünkkel oda kell mennünk, hogy kiviteli cikkeink által egyrészt a kereskedelem és ipar dolgában szegény sorban élő keleten, másrészt a francia és angol iparral való sikeres konkurencia által saját magunkon is segítsünk.

Határvonalat képezünk a kelet és nyugat között. Nemzeti önértékünk arra jogosít bennünket, hogy magunkat a nyugat művelt népei közé sorozzuk. De missiónk keletre utal minket, hogy ott iparunknak és kereskedelmünknek tartós bázist teremtsünk.

Ezen a téren az egész külföld most figyelemmel kíséri bennünket és féltékeny szemmel néz felénk. A keleti vasut megnyitásával ide érkezett szaloniki vendégeink tömeges megjelenése elég okot szolgáltatott erre.

S valóban jogos nemzeti büszkeség árasztja el keblünket, ha arra a kellemes benyomásra gondolunk, mit előzékenységgel és szeretettel fogadott vendégeinkre a magyar ipar termékei gyakoroltak. Egészen őszintén vallották be, hogy honi iparcikkeink olcsóság tekintetében a francia és angol gyártmányokkal ez ideig nem állhatják ugyan még ki a versenyt, de minőség és szoliditás tekintetében messze túl szárnyalják az idegen szédelgés gyarlóbb munkáit.

Kereskedelmi muzeumunk igen impozáns látványosságot képezett vendégeink számára, de Pató Pálszerű közönyösségünk ezúttal is jelentkezett. A szaloniki vendégekre, kik épp azért jelentek meg, hogy a magyar iparos osztályllyal és a magyar iparral mélyebben megismerkedhessenek, alig várt az iparcsarnokban néhány fővárosi iparos és kereskedő, akik kiállított cikkeik felől fölvilágosítással szolgáltak volna.

De a magyar ipar és kereskedelem nem képezi kizárólag a főváros monopoliumát!

A vidék az, mely szoliditás tekintetében több mint egy oknál fogva magával a fővárossal is versenyezhet, s így első sorban a vidéknek volna kötelessége gyártmányával a budapesti kereskedelmi és iparmuzeumban, a hazai termékek állandó kiállításában tündökölni.

Az általános magyar iparnak ez nem kis mértékben válna hasznára.

Eddigélé többnyire csak nyers anyaggal szolgáltunk a külföldnek, melynek földolgozásával azután megfizettette velünk úgy a munkát, amint csak neki tetszett.

De kárhözható tértelenségünknek bizonyára más fordulatot fog adni az a tudat, hogy ipar és kereskedelem tekintetében a Kelet reánk vár, reánk számít és talán reánk is fog szorulni.

Tegyük meg tehát mi is a magunkét!

Itt van az alkalom, hogy a Németh Imre miniszteri tanácsos igazgatása alatt álló kereskedelmi muzeumban a vidék is megjelenjen cikkeivel, hogy a Budapestre érkező idegen ne csak a Bedaeckernek apró betűiből, de a reális való tagadhatlan tényeiből is lássa, hogy

olyan ipar- és kereskedelmünk van, melyre Magyarország büszke lehet és ezt a külföld is teljesen méltányolhatja.

Különösen pedig az elhanyagolt keletre kell figyelmünket fordítani, hová most már a vasuti közlekedés is elvezet bennünket. És ha áruinkban a teljes méltányosság nivójára fogunk emelkedni, akkor biztosak lehetünk arról az elismerésről, melyet a kelet áruinknak örömmel fog kiszolgáltatni.

Ipar és kereskedelem legyen a politikánk, melyet a kelettel szemben ezuttal folytatunk.

Ha ennek a politikának híven megfeleltünk, akkor eleget tettünk annak a missiónak, mely ezredéven át reánk várt. **A. E.**

Előfizetési felhívás.

Azon előfizetőinknek, kik lapunkra október-decemberre előfizetnek, még mindég szívesen szolgálunk díjmentesen az előző szeptember havi példányokkal.

Nem kell ám azért elitélni lapunkat mert mult számunkban kissé udvariatlanok voltunk a kifejezések megválasztásában, tudunk mi más hangon is beszélni, de ebben az esetben doronggal kellett nekirontanunk, s különben is nem szerkesztőségünk írta ama cikket, hanem lapunk egy olvasója kinek a neve is alá volt biggyesztve. Miután pedig elvittük az, hogy még az ellenünk irányult felszólalásoknak is szívesen helyt engedjünk, nem utasíthatunk vissza az illetőnek méltó boszorkodásában írt cikkét — a mint ezt nem tennék bárkivel szemben is. Különben miként az illető cikk írója cikkje elején bocsánatot kér a hangért,

TÁRCZA.

KUN LÁSZLÓ

(1290.)

Méla, esendes nyári éj van,
Némaság a pusztán,
László váró ménje riad,
— Hallgat az is aztán . . .
Fent rezeq a sápadt
Hold a derült égen:
Félő, sötét árnyak
— Kisérteti fényben —
Suhannak az éjben . . .

„Gyöngyvörágom szép Eduám!
Mért vagy oly kelletlen?
Olyan sötét, vészes felleg
Czikázik szemedben . . .
Valaki tán sértett?
Nékem mért nem vallod? !
Nevető és mégis
Oly merengő vagy most:
Halovány az arcod! “

„Ne kérdezzed tőlem László!
Mért van e bánat:
Táliboldog . . . és mindamellett
Árva e szív nálad!
— Szereted a nődet! —
De nem kun lányt: engem;
Megcsalod Te — tudom —
Tévedt, tépett lelkem s
Véghetlen szerelmem! “

„Az Istenért! térdelve kér
Magyarhon királya:
Sejtelmed csal . . . Én szeretlek:
Örjögve, imádvá!
Hallgasd kérő hangom,
Az is csak azt mondja:
A lélkemnek te vagy
Éjjel nappal gondja,
Ébren, vagy álmomba! “

„Mért nem vezetsz hát oltárhoz,
Hogyha úgy szereted? . . .
Hoód tavánál kunok ellen
Neved, miért szerepel! ?
Nyomorult vagy! — tudd meg —
Kétszínű, gaz, gyáva!
Alávaló család
Szerelmednek ágya
Keblednek a vágya! “

„Eduá az . . . hah! mit mondtál?
Atkozott! vond vissza!
Vagy hitemre, koronámra
Véredet: föld iszsa! ! “ —
„Az enyémet mondd! ?
Legyen hát a tied! “ . . .
— Három vad kun férfi
A sátorba siet. —
László . . . csak most ijed.

Mit mondjak még? . . . megragadák
S észére, hogy tére:
Három gyűlök mély sebéből
Ömlék ki a vére.

Kardjához kap . . . ismét
Három dűfés szúrja . . .
Összerogyik . . . védni:
Magát már nem tudja! . . .
Újra szúrják — s újra . . .

Méla, esendes nyári éj van,
Némaság a pusztán,
László váró ménje riad,
. . . Hallgat az is — aztán . . .
Fent rezeq a sápadt
Hold a derült égen:
Félő, sötét árnyak
— Kisérteti fényben —
Suhannak az éjben . . .

GOLDVÁRY KÁROLY.

A budapesti őszi lóversenyek.

— Eredeti tárcza. —

A lóverseny sportja — mely a csömöri út bekezdőjén, a Százház háta mögötti gyept különösen a beköszöntő őszi rövidre szabott délutánján oly élénk szokta tenni — hazaparancsolta nemes főurainkat külföldi multságukból.

A nemzeti kaszinó széles lépcsőjének vastag, puha szőnyegét az egész nyáron át csakis a leborotvált állu lakájok koptatták. A termék bársonnyal bevont pamlagjain unalmas ásitozással nyugtázkodtak végig. Alig akadt egy-egy „méltóságos“, a kinek a kabátot fölvenni segíthettek — borraalóért. Az a tag, a ki csak újságolvasás kedvéért jár az urak közé, nem való kundschaftnak. A kártya-asztalok habitu-jei, azok az ő fenkölt szellemű nagyjai, meg aztán a sportbeli kapacitások, a kik csak úgy szórják a pénzt, ha beütött a tég.

úgy tesszük azt utólagosan mi is ezuttal, és kijelentjük, hogy azt az embert, ki az illető cikkek megírására okot szolgáltatott, többet egy betű válaszára sem érdemesítendjük, hanem majd találunk módot megújuló hasonló esetben a megtorlásra. — Sokan antiszemitizmussal is vádolják lapunkat. Erre szabadjon megjegyeznünk azt, hogy távol áll tőlünk. Nem vagyunk mi antiszemiták, sem az nem ezélünk antiszemitizmust kelteni. Hanem igen is ezen következtetésre utal lapitásunk minden törekvése. Azért ha a zsidó minket gyűlöl, nem tartozunk mi ötet szeretni, sőt egygyel több okunk van arra, hogy annak amúgy is eléggé ismeretes sok rossz hibáit ostorozzuk. De simuljanak el a hullámok, melyeket Halason az ádáz önérdék felkorbácsolt s mi nem fogunk dacolni akarni a lecsillapult viharral, de mindaddig míg a legkisebb szél fú amoda átról résen leszünk s felkeresendjük lövegeinkkel még a sziklák mögé rejtőzőket is, ha azokat arra érdemesítendjük. Kellett már ez a hang nagyon az elbizakodott héber nemzedéknek Halason! Bezzeg meglapultak zsidó polgártársaink 1883-ban, mikor a hullá-úsztatás ügye került a szönyegre Tisza-Eszláron. Kár azt olyan hamar elfeledni és meg nem történnék tekinteni!

Előfizetési díj negyedévre 1 frt.

Törvénytörési csarnok.

Az elégtétel.*)

Korda Imrénének, főgymnáziumunk derék tanárjának ha nem is fényes, de mindenesetre megnyugtató elégtételt szolgáltatott a budapesti esküdtszék verdiktje. Hofmeister Judát, a ki Korda Imre tanárról a „Halasi Híradóban“ becsmerőleg és olyan sértő gúnynyal emlékezett meg annak idején, vétkesnek mondotta ki az esküdtszék. Viszont Korda Imrét is elmarasztalták azokért a sértő kifejezésekért, melyeket Hofmeister Juda ellen az „Egyetértés“ egyik nyílterében megjelent nyilatkozatában használt.

Az esküdtszék tárgyaláson a felek személyesen jelentek meg. Korda Imrét Katona Péter nagykatai ügyvéd képviselte.

A vádlevelek felolvasása után az elnök röviden ismertette a tényállást, majd a vádlottakhoz intézte az általános kérdéseket. Az inkriminált közlemény szerzőségét a felek magukra vállalták.

Hofmeister Juda ügyvédje Korda tanárnak a viszonzóját visszautasíttatni kérte, de ennek a törvénytörési rövid tanácskozás után nem adott helyet.

*) Saját tudósítónktól. — Minthogy lapunk minden pénteken délután kerül sajtó alá, az esküdtszék tárgyalás pedig csütörtök éjféli 10 órakor ért véget, — dacára annak, hogy tudósítónk szívességéből a kézirat egyenesen nyomdánkba Nagy-Körösi lett küldve, múlt számunkban már nem volt közölhető, mindazonáltal a halasi főgymnázium- és Korda tanár úr iránti szives kötelességünknek tartjuk most közölni, hogy azok is tudomást vegyenek róla, a kiknek még eddig nem volt alkalmuk a fővárosi újságokból olvashatni. Szerk.

Az udvaron ólalkodó zsoke is többet ér nekik egy kuriai öregnél, mert az előbbi legalább még éjféli után is föl lehet keresni az orpheum pályában — ha behozta a favoritet.

Versenynapkor a nemzeti kaszinó épületét már délután egy órakor körülszencolják a jukkerek, hogy aztán — ha kell — gazdájukat örült vágatásban a színhely terére szállítsák.

A számozottak „Sáni“-jai fenyésre kefelik a lovaik szőret és a maguk 66-osát, és a kinek éppen érkezése van meg, átfut a szomszédos virágosboltba egy thearózáért, hogy azt kockás kabátjának gomblyukába tűzhesse. Ez sikk ilyenkor.

Senki sem beszél egyébről, mint a löverseny sportjáról.

Az utcán csoportok verődnek össze és a program nevezéseit kritizálják. Ilyenkor mindenki tudni akar jóslni. A hivatalnok az ebédjét gyorsan fogyasztja el. A boltossegéd, a kinek fejére nem a Vasárnap üdvözítő melege löveli fényes sugarát, bánatosan és fájdalmasan hallgatja a komfortábl kerekének zakatolását, melynek folytonossága bizonyosan a löversenyter puha homokja alatt fog csak megszánni!

A miniszteri titkár urak, fogalmazók és segéd-fogalmazó urak reggel már kukkerrel fölfegyverkezve mennek a hivatalba. Ilyenkor a miniszteriumok hivatalnokai — statisztikai kimutatás szerint — kevésbé dolgoznak, mint máskor. Délután a többi hivatalokban is csak a díjnokok dolgoznak egy-kettő kivételével, minthogy ezek is „családi ügyben“ elkéredzenek, — hogy aztán két forint díjazás mellett

Az inkriminált közlemények felolvasása után a vádlottak által benyújtott bizonyítványok olvastattak föl, azután a tanúk kihallgatása következett.

Tanúképpen be lettek idézve: Szász Károly ref. püspök Budapestről, Halasról pedig: dr. Balló Mihály főjegyző, Schilling Ede, Gyenizse Antal és Sándor Imre ügyvédek, Szuper Imre rendőrbiztos, Berki Antal ügyvéd, Kann Imre kereskedő, Kann Emil tanuló, Hóman Ottó dr. tankerületi igazgató, Ambrózi Ilona és Góhér Mari cselédek, Molnár K. Mihály kiszolgált altiszt és Józsa Antal papnövédek mint Hofmeister Juda erkölcsi és ténybeli tanúi, Korda Imre tanú Zámbo János és Szatmáry Sándor halasi gymnásiumi tanárok voltak.

Szász Károly ref. püspök Hofmeister Juda ügyvédjének arra a kérdésére: vajjon paedagogiai szempontból helyes-e az, ha a tanuló a tanároknál vesznek lakást és ellátást, kijelenti, hogy ebben nem lát semmi különöset vagy károsat, sőt ellenkezőleg, így a gyermek legalább mindig szigorú és lelkiismeretes felügyelet alatt áll. A tanároknak az iskolaszék által meg van engedve, hogy tanulóknak ellátást adjanak.

Molnár Mihály tanuló elmondja, hogy ha Korda tanár úr tanítványai már az érettségi vizsgálat előtt tudták, hogy milyen kérdést fognak kapni, akkor azt csak onnan tudhatták, hogy a sédákat a tanulók közül valaki ellopta. Tehát Korda tanár ilyen bűnös üzemekbe sohasem bocsátkozott.

A többi tanúk sem valami előnyösen vallottak Hofmeister javára.

A halasi kaszinó által Hofmeister Juda részére kiállított bizonyítvány felolvasását nem engedte meg a törvénytörési.

Hofmeister Judának a „Halasi Híradó“-ban megjelent „Iskoláink“ című cikke mély benyomást tett úgy az esküdtek mint a hallgatóságra, mert abban nem csak Korda tanárról, de egyáltalán személyekről sehol egy szó sincs.

Ilyen benyomás alatt kezdte meg vádbeszédét Visontai Soma, Hofmeister képviselője és Kordának szigorú megbüntetését kérte.

De most fölemelkedett Katona Péter nagykatai ügyvéd hatalmas alakja és több mint két óra beszésként tartó véd- és vádbeszédeben ekes és igazán megkapó szavakban esetelte Kordának azt a helyzetet, a mi őt az „Egyetértés“ nyílterének igénybevétele kényszerítette. Tagadja, hogy Korda véres elégtételt akart volna venni, mert hisz ekkor a tanár az ő állásánál fogva nemcsak a hivatalát vesztette volna el, hanem családját is a legnagyobb szükségbe dönti. Ezután Hofmeisternek inkriminált cikkének egyes kitételeit hasonlítgatja össze az „Iskoláink“ cikk mondataival. Amott kerülgeti ugyan Hofmeister a személyeskedés terét, de a sorok közt mégis lehet látni alakokat. Emitt nyíltan olyanokat mond el Kordáról, melyet önértetes ember megtorlatlanul nem hagyhat. Katona Péter ügyvéd érvelésében gazdag és fordulatos megkapó beszéde után már nem maradt kétség, hogy Hofmeister Judát elítelni fogják.

a totalizateur munkájában a zsoke-klubnak segédkezhessenek.

Két órakor kezd népesülni a nagy tribün. A nevező egyenesen a mázsáló melletti istállóhoz rohan, hogy ott a „vekonra hízalt“ zsoke-jával, a kihez az ő es lovának minden reménye fűződik, meg egyszer érkezhessenek. Megveregeti, megsimogatja hosszonyakú angolvérűjét, aztán fut a bukmeckerhez.

A zsoke-klub pályája tele van grófkisasszonyokkal és egyéb magánbölgyekkel, a kiket sehol sem lehet látni, még a színházakban sem, csak itt. A kisasszonyok mellett most nem alkalmatlanoknak udvarlók. A totalizateur, a mázsáló, az istálló körül leskelődik most mindenki. Sokan azt kísérik figyelemmel, hogy az egyes futók számai mily magasra emelkednek föl a jelzőgépben; egyik-másik lóra hányan tettek már!

Ott, a hol a 25 forintos tétet fogadják, csupa gentryket, monoklis urakat és gazdag kereskedők lakkos cipőbe bujt sarjait látjuk. Az öt forintos tétet a miniszteriumnak jobban fizetett hivatalnokai rakják. Az egy forintos totalizateurnek van a legtöbb látogatója s itt a sport iránt való határtalan érdeklődésnek sok „sportmama“ és „Sportnirczli“ is szokott áldozatokat hozni.

A hordárok hangos kiabálással árulják a verseny programját.

Kellnerek szaladgálnak ide s tova s angol eredeti szokáshoz képest scherrit kínálgatnak poharankint csak 30 krajczárért.

Legdrágább portékája a virágáros leánynak van a kosarában. Csak egy forintért ad egy rózsát. Nem is kínálja, csak beletűzi a kabátba. Gavallér ember

Az esküdtszék harmadfél órai tanácskozás után esti 10 órakor hozta meg verdiktjét.

A verdikt Korda Imrét 10 szóval 2 ellen a rágalmazásban nem tartja vétkesnek; 9 szavazattal 3 ellen csak a becsületsértésben találja vétkesnek — ellenben Hofmeister 10 szavazattal 2 ellenében a rágalmazásban vétkesnek mondja ki.

A sajtóbíróság a verdikt alapján Kordát becsületsértés miatt 100 frt, ellenben Hofmeister Judát rágalmazás miatt 200 frt pénzbüntetésre ítélte.

Korda Imre tehát úgy a halasi gymnasiumnak mint magának, elégtételt szerzett.

A főktelep október 17-iki közgyűlése.

A gazdák és iparosok át. hitelszövetkezetének kunhalasi főktelepe f. hó 17-én tartott közgyűlésén 1-ször a felállítandó árucarnokok kidolgozott belkezelési szabályzata felolvasatván elfogadtatt. 2-szor ideiglenes elnök előterjeszti, hogy a főktelep hivatalos és üzlethelyiségül Tóth János urnak vasut utcai 869. számú háza lett kibérelve, mi szinte helyeslő tudomásul vetetett. Ezután előadja ideiglenes elnök, hogy ő elfoglaltságánál s hivatalos állásánál fogva az ideiglenes elnöki tisztelet tovább már nem viselheti, kéri felmentését, egyidejűleg indítványozza, hogy helyébe a becegeztetésig — a mi rövid idő alatt kilátásba van helyezve — dr. Vataányi Sándor bizottsági tag választassék elnökül. A közgyűlés őszinte sajnálatát fejezve ki az ideiglenes elnök elvesztése felett, kéri azonban, hogy szíves tanácsaival és ismeretes jóindulatával továbbra is támogassa az annyi oldalról megtámadott főktelepet, mire nézve a távozó elnök ígertét veven, ideiglenes elnökül egyhangulag dr. Vataányi Sándort kiáltotta ki, ki is bár eleinte ellenkezett, de a közbizalom hangos nyilvánulásainak ellent tovább nem állhatván, kijelentette, hogy az ideiglenes elnökséget a végleges megalakulásig elvállalja. Meszöly István pénztárnok indítványára II-od pénztárnokul egyhangulag Tegzes Ignác lett kikiáltva. Ezután az üzlet megnyitása s az üzletvezető felfogadása kerülvén szonyegre, Vaniss K. főktelepi jegyző bemutatja az üzletvezetői állásra eddig egyedül pályázott és személyesen jelenlévő Horváth Károly felegyházi kereskedőt és odaváló főktelepi bizottsági tagot, ki az eleje szabott feltételek elfogadására s a kívánt biztosíték letételére hajlandónak nyilatkozott. Ebből kifolyólag megbizta a közgyűlés ideiglenes elnököt, hogy a bizottságot rövid idő alatt egybehívva üzletvezetővel a szerződést megkösse s a felállítandó üzletágak letesítése iránt a központi megbízott főktelepi jegyző s az üzletvezető közbenjöttével a szükséges lépéseket megtegy. Elnök felhívja a jelenlévő tagokat, hogy miután a részletörlesztések folyó hó 17-ikevel már megkezdődtek, részletörlesztési kötelezettségüknek eleget tenni iparkodjanak. Többek indítványára a multkoriban megállapított fizetési napirend oda lett módosítva, hogy a részletörlesztések

csak egy forintnál kevesebbet nem ad! Neki is többé van. Egész delutánra tíz forint a koesi, — es a szines selyemruha, . . . az több mint száz forint, nem is számítva a tizenket gombos rózsaszin kesztyű! . . .

Az indítók veres zászlóját már lengeti a szél. A bírák elfoglalják helyüket, a futók számaikat jelző tábla felemelkedik, a mezőny megelénkül és kezdődik az izgató örült harez.

Mindenki a magasabb pontokra igyekszik. Az indítás esengetyűje megszólal. Lelekzetet elfojtva lesi mindenki az eredményt. Hol az egyik hol a másik ló fut elől.

Az elöl a zsoke erősen szoritják! A győztest hurrakiáltás fogadja. Ezer es ezer torok hangja rázza meg a levegőt. A katonazene rázendíti a „Királyfogás“ alászolgáját. Aki vesztett annak — alászolgája! . . .

A futamok időközében a hölgyközönség csoportja felé fordulnak a férfi látcsövek. A fess Pálmay Ilkának mindig sok szemlélője akad. A tribün legszebb alakja Széni Arabella a kolozsvári nemzeti színház itthon időző tagja volt. Királynői sugár termetét sokan esodálták — es irigyelték.

A hazatérő fogatok hosszú sora alatt csak úgy ropogott az Andrásy-út faburkolata.

A nemzeti kaszinó lefüggönyözött ablakain át kiszűrődik a világosság fénye es lehallatszik amint a pezsgős üvegek durrogásai közt éltetik a nyerő lovat.

A segédfogalmazó úr pedig haragszik, ha a hivatalszolga így köszönti: „alászolgája.“

— Fekete.

ezután minden héten kétszer és pedig minden szerdán és vasárnap történjenek, a pénztárnok és egy napibiztos jelenlétében, a fióktelep új helyiségében. Egyéb tárgy nem lévén, a közgyűlés szétoszlott.

Színház.

Csütörtökön (október 11.) „Constantin Abbé” adódott, meglehetősen telt ház mellett. Aliss Betina szerepében Némethy Gizella alakításai nagyon sikerültek, játéka kitűnő volt. Timárné (Scottné) alakításai meglepő izlés és eleganciáról tettek tanúságot, nagy sikkel adta a szegényből vagyonszálló lett úrnőt, nemkülönben a gondos szerető nénikét is. Kövessy elegáns modora s impozáns alakjával az igazi grófnét is zavarba hozhatta volna. Nem akarunk háládatlanok lenni Tolnay Juliska iránt sem, ki bár szerepéhez nagyon fiatalnak látszott, mind a mellett a kissé durcás, de alapjában jólelkű papgazdaasszonyt sikerülten adta. Kövessy mint abbé a várakozásnak teljesen megfelelt, ugyszintén Szerdahelyi is Jean szerepében. Tukoray Paul szerepében nagy praxisra valló alakítását s könnyed modorával, kitűnően adván az anyai gyámság alatt álló elkényeztetett gavallért, önmagát felülmutatta.

Szombaton „Uff király” adatott. — Némethy Gizella mint Lazuli kitűnően játszott és énekelt s öltözetei gyönyörűek voltak. A többi szereplők is igyekeztek, hogy a darab gyöngeségeit feleltessék; különösen jó komikusnak bizonyult ismét Kövessy Gy. mint csillagász. Szerdahelyi annyira monoton kiabált, hogy nem tudtuk szavait megérteni, s kérjük is úgy őt, mint Kövessyt, hogy a túlzást kerüljék s ne téveszszék, hogy nálunk csakis finom úri publicumnak játszanak.

Vasárnap Jókaitól „A bolondok grófja”, egy rendkívül mulattató énekes bohózat került színre: fájdalom! (berletstűnet lévén) az úri közönségből igen kevesen voltak jelen, pedig úgy a darab, mint a szereplők megérdemelték volna a zsufolt házat, mert ez alkalommal mintha versenyre keltek volna, művészi játékkal egymást akarták felülmúlni. — Ajánlatos volna a darabot berletfolyamban is megismételni.

Kedden a „Czigány báró” lett adva. Jókai és Schnitzer ezen — változatokban gazdag operetteje várakozással töltötte el a közönséget, miről a lehetőleg telt ház is tanuskodott. Némethy Gizella sikkal adta a czigány leányt. Első jelenése után hangos eljenzes és taps közepett egy gyönyörű virágcsokrot kapott. Jól játszotta Kárpáthy Katicza is Arzén szerepét. Timárné Czipra czigány asszonyban tüntette ki magát. Viola Barinkay Sándorja kifogástalan, alakítása jól sikerült, játéka könnyed és otthonos volt. — Kövessy gróf Carnerója, Szerdahelyi Gábor diákja bárhol is megállották volna helyüket. A közönség a legnagyobb megelégedéssel oszlott szét.

Szerdán Dóczy pályadíjat nyert vigjátéka — a „Csók” került színre. Már a darab meglepő valójá, gazdag változatai, gyönyörű költői stylusa lebilincselve tartották a közönség figyelmét, ki is az egyes mozzanatokot mondhatni mohó vágygyal leste el a szereplők alkairól. Nem mulaszthatjuk el a művészeti elismerés legszebb babérijával övedzeni a *lepipent igazgató* homlokát, ki Adolár szerepében annyira megkedveltette magát, hogy ezután minél többször óhajtának vele találkozni, — nem ugyan a cassánál, hanem a színpadon is! — Berényi Gizella első feltepte méltóvá tette őt ama feltevése, melyet egy, a népszínházból melegen hozzájukjuttott művész felől táplálhattunk. Fellepése biztos, mozdulatai feszelenek, játéka szabatos és kedves, öltözete kifogástalan volt. — Tolnay Juliska is jól adta a királyné szerepét, csak hogy néha akadozott (ez azonban talán a sugónak róható fel). Kárpáthy Katicza jól játszott, ruhája nagy műzslésre mutatott. Szerdahelyi mint király és Tukoray mint udvari pap jól viselték magukat. Szóval úgy a darab, mint az összes szereplők játéka általános tetszésben részesült.

Csütörtökön az „Eleven ördög” került színre. Birálatunkat jövő számunkra hagyjuk.

IRODALOM.

E hó folyamán jelenik meg Gonda Beláné néhai Nagy Irma asszony szellemes írónőnek „Eszméle és Emlékek” című munkája.

Egy fenkölt lelkű, nagy műveltségű és kiváló szellemű nő lelki világa tükröződik vissza e műben, melynek nem az irásvágy, de a nemes ideálok után való hivatott törekvés, az úgy igaz szeretete, az alkotni, javítani, teremteni vágyó lélek magasztos ihlete adott lételt.

Az „Eszméle és Emlékek” tartalma: Gonda Beláné született Nagy Irma (élet- és jellemrajz, arcképpel).

A nőkről a nőknek. — Nőoktatás. — Nőnevelés. — Női műveltség. — A nőkről. — A társas életből. — Irodalmi tanulmányok: Racine színműveiről. — Négy nagy költő barátsága. — A bolygó zsidó. — Szellemes társalgók.

Úti képek: A dobsinai jégbarlang. — Gleichenberg. — Abazzia. — Körül a Quarnerón.

Vegyések: A madarak vándorlása. — Ötletek. A mű mintegy 10—12 nyomtatott ivnyi tartalommal, a szerző arcképével, igen díszesen kiállítva jelenik meg.

Előfizetési ára: füzve 1 frt 50 kr, diszkötésben 2 frt, mely összeg az alólt kiadóhivatalba küldendő. Gyűjtőknek 10 előfizető után egy diszkötésű tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

A mű tiszta jövedelme a szerző nevére az orsz. nőképző-egyesület budapesti leánynevelő-intézetében teendő alapítvány czéljaira fog fordíttatni.

Ifj. Nagel Ottó könyvkiadóhivatala Budapest, VIII., Muzeum-körút.

Igazságügyi törvénytár czim alatt a külföld hasonló teljes jogi törvénygyűjteményeinek mintájára dr. Dárday Sándor képviselő, a „Jogt. Közl.” szerkesztője egy 2008 lapra menő teljes gyűjteményt bocsátott közre az Athenaeumnál. A vasok törvénygyűjtemény a gyakorlati használat czéljaira van berendezve s négy külön részt tartalmaz: 1. A törvénykezési és szervezeti törvények. 2. A magánjogi törvények. 3. Hitel-, kereskedelmi és ipari törvények. 4. Büntetőjogi törvények. Mind a négy rész tartalommutatóval is el van látva. A gyűjtemény azonban nem pusztán a törvényeket, hanem a kormányrendeleteket és az elvi jelentőségű bírósági döntéseket is tartalmazza, még pedig úgy beosztva a hatalmas joganyagba, hogy a kutató az egész anyagot együtt kapja s az összes fennálló érvényes jog, sőt a kétes illeték-és esetek felől is azonnal tájékozva legyen. A gyakorlati élet jogászai kétségkívül hasznos munkát nyertek ezen gyűjteményben, mely szétágazó joganyagunkat egy könyv keretébe szedte össze. Az igazságügyi törvények, rendeletek és döntvények rendszeres mód szerint nagy gondalal összeállított gyűjteménye ez. Nem kell magyarázni egy ily gyűjteményes, könnyen kezelhető munka előnyét úgy a laikusokra, mint a szakemberekre, kik itt, a számtalan kötetekben szétszórta anyagot egybefoglalva, tárgyak szerint csoportosítva találhatják. A négyrészből álló, másfelezernél több sűrűn nyomott oldalra terjedő, esinosan vászonba kötött kötet ára 6 frt.

Ezer elbeszélés. Vértesi Arnold, az elbeszélő magyar szépirodalom egyik legjelesebbje és évtizedek óta ritka termékenységű művelője, ily czim alatt adja ki összes műveit, kisebb novelláit és regényeit. Ezek száma ezerre megy, egész könyvtár, s tegyük hozzá, hogy oly olvasmány, melyet az író izlése mindig abban a tiszta körben tartott, a hol nem minden nyomtatvány, nem minden szépirodalmi munka foglalhat helyet. A „Debreczeni Ellenőr” kiadóhivatala rendező sajtó alá az érdemes író műveit s azok füzetenként fognak megjelenni. E füzetes kiadásnak az a czélja, hogy versenyre keljen ama más egyéb füzetes kiadásokkal, melyekben haszontalan rémregényekkel árasztják el a magyar olvasó közönséget. E hitványságok helyett Vértesi vonzó műveit választhatja a közönség s hiszük, hogy választja is. Az első füzete már elhagyta a sajtót s rövid időközökben jönni fog a többi is. Az „Ezer elbeszélés”-ben visszatükrözve találja az olvasó a magyar történelmi és társadalmi élet, a jelen és a múlt hű képeit. A történelmi elbeszélések, megannyi korrajzok a magyar történelem fényes és borús korszakából. A társadalmi novellák, a közelmúlt és a mai élet minden küzdelmét, fényoldalát, árnyékoldalát feltűntetik. A társadalom minden rétege szerepel e novella-csoportban. A politikai, tisztviselői, kereskedő, iparos világ, a főrangú körök, vidéki birtokos osztály, a kisvárosi polgárság és a falusi nép mind festve van Vértesi Arnold műveiben. Gazdag emberek, szegény emberek küzdelmei az élettel; lelki és szívbéli harcok százezernyi változatban. Ezer elbeszélés. Kimondani is sok; czimeiket végig olvasni is munka, hát még annyi történetet kigondolni és megírni! — Vértesi Arnold három tizeden keresztül szolgálja az irodalmat sok elismeréssel és fáradságtalan munkálkodásának gyümölcse e rengeteg eredmény. Az ezer elbeszélés egyrésze hosszabb terjedelmű regény. A mint következik majd sorban, a regények is közzétetni fognak a füzetes vállalatban. Folyó évi októbertől kezdve hetenkint megjelenik egy füzete díszes kiállításban, 3 nagy iven, sűrű szedéssel s e gazdag tartalom dacára egy füzete ára 15 kr. Előfizetheti egyszerre több füzetre is. Egész évre 52 füzetre 7 frt 80 kr., félévre 26 füzetre 3 frt 90 kr., negyedévre 14 füzetre 1 frt 95 kr. — Gyűjtők minden öt előfizető után egy-egy tiszteletpéldányban részesülnek. Az előfizetési pénzek Debreczenbe Vértesi Arnold nevére küldendő, s a füzetek expedálása posta útján vagy kívánatra könyvkereskedés útján történik. Előfizetni lehet az összes hazai könyvkereskedőknél is.

Heti hírek.

A mai dalestélyen Haydn Krisztus hét szava című sonatából az első sonatát a programon kívül fogják vonós negyben előadni: Balogh László, Dékány Árpád, Hodossy Géza és Papp Mihály. A sonáta czime: „Uram bocsáss meg nekik stb.”

Polgármesterünk a regále törvény tárgyalására e hó 19-én Budapestre utazott.

Gyászjelentés. Özv. Fridrich Alajosné született Sipos Róza a maga és az alulírottak, úgy számos rokonok nevében mély fájdalommal jelenti forrón szeretett leánya *Fridrich Jundának* élete 44-dik évében folyó hó 15-én reggeli 7 órákor rövid betegség után történt gyászos elhunytát. A boldogult temetése a róm. kath. egyház szertartása szerint folyó hó 17-én délelőtt 9 órákor fog megtörténni. Az engesztelő gyászmise október 16-án délelőtt 8 órákor tartatik meg. Halas, 1888. október 15. Legyen áldva minden pora! Fridrich Róza és férje Krisztián János, Fridrich Alajos és neje Péter Ilona, Fridrich Magdolna és férje Tóth István, özv. Fridrich Sándorné szül. Mészöly Jolán, mint testvérek, sógorok és sógornők. — Vegyüljön melag részvétünk a gyászoló család könyveivel, melynek apai és anyai ágóni elődeire mindenkor hála-lásan emlékezik városunk közönsége.

Esküvő. Hétfőn folyó hó 16-án délután 5 órákor esküdt meg Dávid Lajos dráva-palkonyai tanító Kovács Bertával, Kovács Imre nyugdíjazott tanító és neje Máté Judit szintén nyugdíjazott kézimunka-tanítónő kedves leányával. Kívánunk az új párnak hosszú boldog életet és megelégedést, a gyermeknevelés terén megöszült örömszülekeknek pedig holtig tartó örömet gyermekeikben s majdan unokáikban is!

Eljegyzés. Sokot József vasuti pénztárnok eljegyezte Szotzfried Lujza kisasszonyt, özv. Molnár Istvánné úrnő fogadott leányát. Tartós boldogságot kívánunk az új párnak!

Gyászír. Fehér Károly és neje Hoffer Terézia a magok, valamint fiuk Károly, ugyszinté nagyanyja özv. Hoffer Istvánné és számos rokonság nevében szomorodott szívvel jelentik forrón szeretett fiok, illetőleg testvér, unoka és rokonnak *Fehér István* gymnasiumi tanulóinak folyó hó 16-án, életének 18-ik évében hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei folyó hó 17-én délután 4 órákor a róm. kath. egyház szertartása szerént fognak örök nyugalomra helyeztetni. Halas, 1888. október 16. Beke hamvaira! Fogadja a gyászoló család őszinte részvétünk nyilvánítását!

Éjjeli botrány. Kátay József minapában éjjel jökedvre kerekedvén, végigmuzsikáltatta magát az utcán. Ezzel azonban még korántsem érte be, hanem Bergel Mór helybeli kereskedő ablakának épségét megsajnálván: botjával betörte azt. A nem annyira károsult mint megijedt kereskedő panasza folytán a vizsgálat megindított ellene.

Gyufa mérgezés. Muháros Mária tizenöt éves hajadon, tegnap gyufaoldatot ivott, még el. Öngyilkosságának okát meg nem tudjuk.

Hatalmaskodó suhancok. Berki Sándor halasi lakost a napokban hazafelé mentében Darin József és Kovács József suhancok megtámadták és megverték. A vizsgálat folyamatban van.

Hűz kötel dohányt loptak el a napokban ismeretlen tettesek Kellner Dávid eresztői tanyájáról. A nyomozás folyik.

Öt forint pénzbírságban marasztalta el a rendőri kapitányi hivatal az állomás-főnök feljelentése folytán Onodi Pál juhász embert, ki szamarával a vasúti síneken a szigorú tilalom dacára átmenni merészkedett.

Megkerült lovak. Sági György fehértői tanyájáról folyó hó 15-én virradóra 2 db ló elveszett. Feltehető, hogy lólopási szándéka volt valakinek, mert mire a károsult feljelentése folytán a csendőrök vizsgálatra oda érkeztek, másnap virradóra a lovak a fehértői erdő szelénél megtaláltattak.

Különfélék.

A szövetkezet jankováczi részvényeseinek tudomására hozzuk, hogy a folyó hó 14-én megtartani szándékolt alakuló gyűlés, — miután a részvényesek csak kevés számmal jelentek meg, — nem volt megtartható. Folyó hó 21-én a központi képviselő Halason az árucarnok felállításával van elfoglalva, így a jankováczi alakuló gyűlést október 28-ra kellett elhalasztani. Miért is felhívhatunk a jankováczi összes részvényesek, hogy addig is egy elnököt és pénztárnokot maguk közül kiszemelve, október 28-án délután 1 órákor a nagyvendéglő termében megjelenni szíveskedjenek!

A töltelék. Sokan azt fogják hinni, hogy most majd valami káposzta vagy kolbász töltelékéről akarunk beszélni. Pedig dehogy. Tölteléknek nevezük azt nyomdai nyelven, mikor a lap már teljesen kész és sem hír, sem alkalmi tárgy nincsen, a miről az ember írhatna — hát akkor a nyomdászra bizzuk, hogy az a lap összeállításánál még üresnek maradó részt valami már előre e czélból küldött anyaggal — az úgynevezett töltelékkel — kitöltse. Különösen azok a szerkesztők, kik lapjaikat más városban kénytelenek nyomtatni. Mert baj volna ám, ha a lapban arasznyi üres helyek mutatkoznának az egyes rovatok között vagy épen a hátapon! Csunyaül is venné ki magát annyi bizonyos! No meg aztán a közönség dicséretére legyen betudva, hogy nem szereti a papiros pazarlást, hanem azt kívánja, hogy annak még a szegélyzete is feketéljen a betűktől. Különben ez

leginkább a nyomdászra nézve baj, mert annál több festék fogy el. — No a multkoriban mi is megjártuk a töltelékkel. Nyomdászunk 10 napig Baján sógoránál mulatozván, hihetőleg kedves nejeire bizta a lapok felügyeletét s így történt, hogy az a derek nagyköri magyar asszony — nem igen értvén az e fajta töltelék készítéséhez — két darab olyan töltelékkel talált lapunk mult számába tétetni, a melyek már egy előbbi számban is szerepeltek. Innét származott a „Különfélek“ rovatában az ismétlés. — Részemről jobb szerettem volna, ha valami jóféle töltött káposztát pakolt volna lapomba, — de tekintve az előfizetők számát, nagy luxus lett volna tőle — de méginkább furesa lett volna tőlünk ilyesmit követelni is. Azért bocsánatot kérünk! s reméljük hogy ez jövőben nem fog megtörténni. (Az enyém a bocsánatkérés! Első sorban kedves szerkesztőtől, kinek kellemetlenségét okoztunk, azután nagyrebecsült olvasóközönségtől ez úton kérünk szíves elnézést! Nem nőmtől eredt a hiba, hanem a főszerkesztőtől, ki elég vigyázatlan volt a lap összeállításánál. Még egyszer szíves elnézést kérünk! Teljes tisztelettel *Ottinger Ede.*)

Gazdasszonyok figyelmébe! Nem ritkán bosszakaodnak gazdasszonyaink a felett, hogy nagy gondal eltett ugorkáik felül penészesednek, illetőleg megvirágosodnak. Eme káros jelenségtől úgy óvhatjuk meg ugorkáinkat, ha egy kis vászonzacskóba 20 gr. mustárt teszünk s e zacskót a hordóban levő ugorkára helyezzük. A mustár ellensége lévén a penészgombáknak, ezek keletkezését megakadályozza.

A hercegprimás vagyona. Magyarország hercegprimásának 95,199 hold művelés alatt levő ingatlan birtoka van, a melyből 36,058 hold erdőség, 13,301 hold legelő, 29,718 hold szántóföld és 9609 hold rét. A primási birtokok évi tiszta jövedelmi adója 259,668 forint 7 kr. Az összes birtokok értéke 6.277,037 ft 20 kr-ban van megállapítva.

CSARNOK.

Muraközi Sára.

Hajdanába történt bizony réges-régen,
Mikor még a félhold ragyogott az égen.
Nyögte szép hazánk a török horda jármát.

Sokat emlegették
A kardos menyecskét,
Sokat emlegették Muraközi Sárát.

Jött a török horda mintha szélvész volna,
Gyilkolva a népet — pusztítva rabolva.
Falunk — városnak basa ült nyakára:
S az ellenkezésnek,
A vedekezésnek
Sok szép rózsabimbó, sok lány lett az ára!

Olvasunk sok szép vitéz asszonyokról,
Vitézi tettekről a krónika is szól.
De párját ritkítja — bár nincs krónikába', —
A mit elkövetett:
Egy vitézi tettet.
Körös városában Muraközi Sára.

Városbíró uram, Jóó Mihály ő kelme,
Majdhogy halálra nem váltott ijedtébe',
Mikor udvarába egy staféta vágat,
S kegyelmes uratól:
Mehemet pasától
Pecsetes levelet hozott Jóó Mihálynak.

Szolnok nagy basája azt izeni ebbe':
„Városbíró uram holnapután reggre
— Mivel ajándékot küld a nagy sultánnak —
Az ebből hiányzó
Tizenkét leányzót
S ötszáz tallért küldjön kegyelmes urának!“

Városbíró uram nagy a kelmed gondja!
Szívét is, fejét is nehéz teher nyomja.
„Az ötszáz tallér csak valahogy kitelne,
De tizenkét rózsát!
Melyiket adjuk hát?
Nem lehet, nem lehet, Isten is megverne!“

Igy tanakodik a jó öreg magába'.
„Mért is oly kegyetlen Szolnok nagy basája!
Tizenkét szép rózsát levágni egy tőről.
Hogyha nem adom meg,
Holnapután reggel
Ali Mehmet Ozmán a hátamon öröl!“

*) E szép költeményt a „Nagy-Körös“-ből vettük át.

Elmondja nagy búját élete párjának.
„Hej! a város fölött nehéz napok járnak.
Adj egy jó tanácsot, lelkem édes Sára!“
S a kardos menyecske
Sápadozik egyre.
„Adok én neked lányt, Szolnok hős basája!“

„Lelkem édes uram, segítünk ha lehet!“
S meg is írja rögtön a kérő levelet:
„Vitéz Ali Mehmet, nagy jó urunk nekünk,
Tizenkét lány helyett
Csengő pénzt — ezeret
Fogadj kegyelmesen, téged erre kérünk!“

„Életerős fának ne vágd le az ágát,
Ne foszd meg anyjától az anyátlan árvát!
Mind itt, e városban növekedtek rendre.
Úgyis elhervadna
Tíkos bubánatba',
Távol hazájától, messze idegenbe!“

Kapja a levelet Szolnok nagy basája:
Dül-fül, sápadozik fene haragjába'.
Szegény spahijára huszonötöt ráver.
„Az az asszonynépség
Mit ki nem talál még!
Kegyelmes nagy urát kéri ily levellel!“

Visszafut a spahi szegény Jóó Mihályhoz,
Tizenkét pecséttel egy levelet is hoz.
Azt izeni Mehmet: „Ha ott nem lesz a lány,
Tizenkettő helyett
Éppen huszonégyet
Válogat magának harmadnap virradtán!“

Láttál-e villámot sötét — vészes éjben!
Ilyen tűz égett a szép asszony szemében.
Azért volna ő a Muraközi lánya,
Hogy vele így bánjon
Ezen a világon
Ali Mehmet Ozmán Szolnok hős basája!

Visszaizen neki a szép asszony kurtán:
„Harmadnapra nem lesz ott a tizenkét lány!
De ha lenne szíves és eljönne érte
Harmadnap virradtán
Mind a tizenkét lány
Ő vele együtt még ki is megy elibe!“

Hallja, hogy mit izen Muraközi Sára
Fene kedvre szottyan Szolnok hős basája.
Kardot vesz kezébe. „Nyeregbe vitézek!
Tizenkettő helyett
Hozok huszonégyet.
Muraközi Sára a szemedbe nézek!“

Vágtat Ali Mehmet tajteket hány a ló,
Csillámlik a naptól fényes acél patkó.
Tizenkét spahi, meg Szolnok hős basája
Ott a nádas mellett
Várnak már titeket
Tizenkét leány és Muraközi Sára!

Azt hinné az ember, hogy mind rózsabimbó,
De alattuk nyíhol, fű, kapál a vad ló.
Kard van a kezökben — kebelükön pánccél.
Kócsagtollat lenget
A kalapjuk mellett
S leomló hajukkal játszadozik a szél.

Össze is csap velök Szolnok hős basája,
Buzditja övéit Muraközi Sára!
Fut is már a spahi itt-ott még egy-kettő.
S Szolnok nagy basája
Jó széles hátára
Írja a szép asszony: „itt a tizenkettő!“

Horváth Elemér.

Fővárosi piaciárak.

Budapest, 1888. október 18. A buza-üzlet ma ellanyhult. A kínálat mérsékelt volt, a vételkedv korlátolt és mintegy 17 ezer métermáza adatott el gyenge áron. — Tengeri lanya. — Egyéb gabonamekben csak gyér volt a forgalom és irány meg áruk teljesen változatlanok maradtak.

Buza: tiszavidéki 78—81 klg. 7:85—8:05 frt, pestmegyei 7:80—8— frt, bácskai 7:85—8:05 frt, magyar északvidéki 7:70—7:90 frt.
Rozs 70—72 klg. 5:50—5:70 frt.

Arpa: takarmány 60—62 klg. 5:35—5:75 frt.
Sörfőzdei 64—66 klg. 7:75—8:90 frt.
Zab: 39—41 klg. 5:10—5:55 frt.
Tengeri: bányási 75 klg. 6:10—6:15 frt. Más-nemű 73 klg. 6—6:05 frt.
Köles: 5—5:25 frt.
Repeze: új káposzta 11:50—13:50 frt, bányási frt.

Marhavásár. A mai vásáron állott 4469 nagy és 432 apró marha; bika darabja 80—175 frt, ökör párja 170—280 frt, bivaly párja 110—150 frt, tehén párja 130—160 frt, borjú darabja 14—22 frt.

Sertés üzlet. Az üzlet csendes. Magyar öreg nehéz 48—49 frt, fiatal nehéz 50—50½ frt, közönséges szedett nehéz 48—49½ frt, közép 48—49 frt, könnyű 49—50 frt. — Sertés létszám október 16-án 99,083 darab.

Juh-vásár. Felhajtott 4329 birka, miután az e heti felhajtás a szükségletet jóval felül multa, emélt fogva az üzlet általában lanyhán folyt le, körülbelül 1100 eladatlanul maradt. Magyar birkákért 6—12 frt, német birkákért 5½—12¼ frt páronként. Vágósulyra 26—27—28—30 kr kilogrammonként.

Pénzmekek. Cs. kir. vert arany 5:75—5:80 frt, cs. kir. körmőzsi arany 5:68—5:73 frt. Osztr.-magyar 8 frtos arany 9:63—9:67 frt, 20 frankos arany 9:63—9:67 frt. — Nemet birodalmi bankjegy 100 márkányi 59:55—59:75 frt.

Vasúti menetrend.

Budapest felé: Szabadka felé:
Gyórsvonat délelőtt 10 ó. 31 p. Személyvonat déli 12 ó. 02 p.
Személyvonat délután 3 ó. 33 p. Gyórsvonat délután 5 ó. 28 p.
Vegyesvonat éjjel 1 ó. 01 p. Vegyesvonat éjjel 3 ó. 30 p.

Csatlakozás Kis-Körösön Kalocsa felé:
Délelőtt 11 óra 37 percz. — Délután 5 óra 5 percz.

Vasúti szállítási díjak.
Szemes 50 m/m. 26 frt 99 kr. Bor 100 m/m. 45 frt 59 kr.
Gabona 100 „ 45 „ 59 „ Készén 100 „ 27 „ 49 „
Szarvas marha és sertés a feladásra kerülő darabszám és szabványsúly alapján számíttatik.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:
VANISS KÁROLY.

Hirdetések.

Üzlethelyiség változtatás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

nyerges és kárpitós üzletemet

a mai naptól fogva vasut útcza 869. szám alá — **T. Tóth János úr házába** — áthelyeztem.

A nagyérdemű közönség becses pártfogásáért esedezve maradtam kiváló tisztelettel

Gönczöl János,
nyerges, kárpitós.

A kik vidékről a fővárosba utaznak

azoknak ott alkalmuk nyílik

ELLINGER EDE

cs. és kir. udvari fényképész fényes műtermében

(Budapest, régi pósta-utca 11. sz. saját ház, a vaczi-utcai „Korona“ kávéház szomszédságában)

magukat a modern fényképezet művészeti alkotásához méltó kivitelben lefényképeztetni — olcsón, leszállított ár mellett.

Beküldött egyszerű fényképekről bármily nagyságú **olajképek készítettnek** mesteri kivitelben és nem kontár módra.

Nászuton keresztülatózkodók különös figyelmébe ajánlatik a műterem, mely egyike a főváros legfényesebben berendezett — külön öltöző fülkével bíró — műtermeinek.